

► Ik zou genoteerd hebben dat onder de honderden zerken geen lijken liggen ◀

dat de meeste huizen niet meer dan cementen hutjes zijn, dat het rioolwater door de straten stroomt, dat er geen bestrating is. De schande is dat Koerdische leiders van het autonome Koerdistan de buitenlandse schenkingen voor de wederopbouw van

Halabja en voor de medische verzorging van de slachtoffers in eigen zak hebben gestoken.

Op de herdenkingsdag van de vergassing van Halabja waren de inwoners van de stad naar het monument getrokken. Ze hadden er genoeg van om steeds opgetrommeld te worden als er weer een hoge bezoeker per helikopter kwam, die een krans legde, geld toezegde en na een uurtje weer verdween. En van het geld zag nooit iemand in Halabja iets. Tijdens de demonstratie werd er geschreeuwd, gerechtigheid geëist, er werd een steen gegooid, er vielen klappen, de politie

schoot een jongen dood, de vlammen sloegen uit het wassenbeeldenmuseum en schoten hoog op tussen de twee reuzenhanden die alsof ze kronkelen van de pijn naar de hemel reiken.

Toen ik er was, meer dan een jaar later, was er niets opgeruimd, niets veranderd. Ik trapte op de scherven van de door de hitte geknapte zwarte glaspanelen waarop de namen waren geschreven van de slachtoffers van de gifgasaanval. Ik liep er rond en wist niet wat ik moest denken, ik wist niet welke betekenis ik eraan moest geven. Een mat makende mismoodig-

heid had zich van mij meester gemaakt.

Gewoonlijk zou ik in het kleine zwarte gelinieerde notitieboekje, dat altijd in mijn tas zit en dat in de palm van mijn hand past, hebben geschreven dat de bekende beelden van de Iraanse foto's en films van de vergassing van Halabja hier in het museum in de vorm van wassen poppen waren tentoongesteld: de voorovergevalen vader, met zijn hoofd op de drempel van zijn huis, zijn ingezwachtelde kind onder de arm; de vergaste moeders en hun kinderen.

Ik zou hebben genoteerd dat ze wa-

ren gesmolten en verbrand en hier verwaarloosd lagen, dat hun brokstukken door niemand waren opgeruimd.

Ik zou hebben genoteerd dat de airco's van de muren waren gerukt, dat de helderblauwe tegels van de fontein besmeurd waren en met onkruid overwoekerd, dat er tegels en lampen uit de wanden waren gevallen.

Ik zou genoteerd hebben dat de jonge boompjes, tijdens de opening van het monument door de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken Colin Powell geplant, door gebrek aan water waren verdord. Dat

Kickbokscriminelen ga je dus niet met Amsterdamse burgemeester Van der Laan wil een verbod op vechtgala's. Dat zou

► De gemeente Amsterdam wil af van vechtgala's. Het zijn ontmoetingsplekken voor criminelen, zegt de politie.

► Niet de criminelen, maar de sporters worden zo getroffen.

Door FRED ROYERS

Burgemeester Eberhard van der Laan (PvdA) van Amsterdam wil zo snel mogelijk een einde maken aan het organiseren van vechtsportgala's in zijn stad. Van der Laan, (volgens een woordvoerder „altijd al een tegenstander van dit soort evenementen“) lijkt nu eindelijk de manier te hebben gevonden om een bloeiende sport definitief de nek om te draaien. Zonder competitie kan immers geen enkele sport gedijen.

Volgens Van der Laan zijn de evenementen „netwerkbijeenkomsten van de georganiseerde misdaad“. Deze evenementen, waar vele tienduizenden liefhebbers op af komen, zouden volgens een bestuurlijke rapportage van de politie connecties hebben met bekende criminelen. Door middel van drie maatregelen moet deze 'poe-

len des verderf' de wacht worden aangezegd:

- De algemene plaatselijke verordeningen worden aangepast, zodat men een vergunning moet hebben om een kickboks- of freefightgala te organiseren.

- De grote vechtsporttempels in Amsterdam als de Arena, Sporthallen Zuid en de Passenger Terminal zal worden gevraagd de evenementen niet meer toe te laten.

- En als laatste zal de gemeente het kabinet en de Tweede Kamer vragen de gala's onder de wet Bibob te brengen (waarmee duistere ondernemers kunnen worden uitgesloten).

De kortzichtigheid van Van der Laans voorstel is misschien nog wel het meest verbazingwekkend. „Netwerkbijeenkomsten van de georganiseerde misdaad,“ zegt hij. Alsof die een kickboks-gala nodig hebben om met elkaar in contact te komen om hun snode plannen te beramen!

Bovendien toont Van der Laan 'met de botte bijl' te kunnen besturen, zoals maar weinig politici voor hem hebben gepresteerd. In Nederland

worden ieder jaar vanaf 1 september tot 1 juli elk weekend een of meerdere freefight- of kickboks-gala's georganiseerd. Dankzij het grote aantal wedstrijden is het niveau in Nederland ontzettend hoog en worden onze

vechters in het buitenland op handen gedragen. Het levert werk aan vele honderden sportclubs en de daaraan verbonden docenten. Op opleidingsinstituten als het Centraal Instituut Opleiding Sportleiders (CIOS) is kick-

boksen geïmplementeerd als volwaardig lesaanbod. Moet een bloeiende tak van sport boeten voor een paar rotte appels?

Het enorme opvoedkundige belang van de vechtsport is inmiddels al

T
v
A
A
m
de
as
ve
ku
sp
ge
ral
pe
va
dir
Afg
ver
ner
ch
box
me
van
kick
nen
Foto

onde
ten 2
word
de, n
sport
slaan

het enige wat er bloeide koolzaad was.

Ik zou genoteerd hebben dat de vloer van het museum bezaaid was met opengeknapt zonnebloempitten, uitgespuugd door mannen en vrouwen die hier op de muurtjes hebben gezeten en naar het verwoeste monument hebben gekeken. Ik zou de sigarettenpeuken genoteerd hebben die tussen duim en wijsvinger waren weggeschoten en in het dikke stof waren uitgedoofd. Ik zou genoteerd hebben dat onder de honderden zerken op de grasheuvel geen lijken liggen. Dat de lijken die bij de namen

horen nog in de kuilen liggen die werden gegraven in de eerste dagen na de gasaanvallen. Ik zou ook als anekdotische illustratie voor de oude haat tegen de Arabieren in mijn boekje hebben opgeschreven wat de gemeente in rode letters op een bord, bij de ingang tot de begraafplaats had geverfd: 'It's not allowed for Baaths to enter'.

Pas bij de Saddambunker in de buurt van Dokan besefte ik dat ik dat alles niet had genoteerd en dat de details van de afgelopen dag geen nieuwe inzichten hadden gegeven.

Ik besefte dat wat ik te vertellen

zou hebben slechts een herhaling was van het aloude verhaal van machtige mannen die het leven van de mensen die zij zeggen te beschermen verruïneren.

De bunker was helder verlicht. De steile wanden van de vulkaanrater erachter tekenden zich zwart af tegen de vallende avond. Er reed een militair voertuig het pad op naar de gevangenis, maar ik deed mijn ogen dicht, en verfoeide deze dag.

Betsy Udink is schrijfster en journaliste. Haar boek 'In Koerdische kringen' verscheen vorige maand.

de botte bijl te lijf

het einde betekenen van een bloeiende sport

Tegelkunstwerk van kunstenaar Arno Coenen in Amsterdam. Het mozaïek verbeeldt de „opvoedende aspecten” van de vechtsport, zegt de kunstenaar. „In de sportschool krijgen jongeren karaktereigenschappen aangeleerd die vaak in de opvoeding ontbreken”. Afgelopen zondag verscheen Coenens fotoboek *Dutch Old-School Kickboxing Icons*, vol met portretten van Nederlandse kickboks-kampioenen.

Foto Maurice Boyer

onderkend in grote landelijke projecten zoals *Tijd voor vechtsport*. Hiermee wordt geprobeerd via o.a. kickboksen de, met name allochtone, jeugd tot sporten te bewegen. Het is een doorslaand succes. Jongens en meisjes vin-

den, met ontzettend veel enthousiasme, eindelijk datgene waar ze naar op zoek zijn. Respect voor je eigen lichaam en dat van anderen, discipline via de hiërarchische structuur van deze sport en besef van de hier in Nederland geldende normen en waarden. Juist door de vele opvoedkundige componenten in de vechtsport komen veel naar een gevoel van eigenwaarde snakkende jongeren niet in aanraking met justitie. Maar daar wordt voor het gemak aan voorbijgegaan. Dat Van der Laan hier in zijn populistische scoringsdrift geen oog voor heeft is een slecht teken. Juist als burgemeester van een grote stad zou hij beter moeten weten. Misschien moet hij eens gaan rondneuzen tussen de bewoners van zijn stad.

Kickboksen en freefighten gaan al sinds jaar en dag gebukt onder een slecht imago. Voor de vele tienduizenden beoefenaars is het uitermate vervelend om steeds weer geassocieerd te worden met ontvoerende moordenaars, afpersende bankovervallers of drugs verhandelende top-criminelen. De paar rotte appels die er zijn, verpesten het voor vele duizenden sporters.

Overigens: als het de gemeente zo'n ernst is met criminelen die el-

kaar bij sportevenementen ontmoeten, dan zou de burgemeester zijn pijlen ook op het voetbal moeten richten. Dat er in de Arena niet altijd even lieve jongens in de skyboxen zitten, vergeet Van Der Laan nu maar even voor het gemak.

Als Van der Laan echt een geëngageerde burgemeester wil zijn en als hij weet heeft van de aanwezigheid van zulke figuren op vechtsportwedstrijden, laat hem dan een arrestatieteam de daar verblijvende kickboks-criminelen meteen oppakken. Niemand die daarover zal klagen. Ook de liefhebbers en sporters willen niet geassocieerd worden met zulke types. Opgeruimd staat netjes.

Maar om de sport, haar vele allochtone en autochtone beoefenaars en de bezoekers van wedstrijden te stigmatiseren als crimineel, dat is een burgemeester van Amsterdam onwaardig. De afstand tussen de politiek en wat er leeft onder de 'gewone man' wordt door het handelen van deze politicus van PvdA-signatuur weer eens pijnlijk duidelijk.

Fred Royers behaalde in 1985 de wereldtitel kickboksen. Hij is directeur van een sportschool in Arnhem en sportverslaggever bij Eurosport en SBS 6.

nese aardgasboringen in de buurt toe te laten. China eist op zijn beurt het gebied op, omdat de eilanden al sinds de achttiende eeuw keizerlijk terrein waren en in 1971 door de VS uit „imperialistische” motieven aan Japan zijn gegund. Al een halve eeuw leidt dit meningsverschil tot oprispingen.

Commentaren geven het standpunt van de krant, op basis van discussies tussen hoofdredactie en commentatoren.

column

Trauma-rijk

De eerste Roma die hun oprotpremie van driehonderd euro allang hebben opgemaakt, maken zich alweer op om terug te keren naar Frankrijk. Dat lag voor de hand natuurlijk, want uitzetten naar het land van waaruit ze vertrokken waren – vanwege beroerder omstandigheden dan die in Frankrijk – is weinig constructief.

Terecht dus dat de Europese Commissie zich er behoorlijk druk over heeft gemaakt door bij monde van de Commissaris van Justitie te zeggen wat iedereen denkt: het Franse uitzetbeleid roept zwarte herinneringen op. Dat die Commissaris zich na kritiek uit heel Europa daar weer voor heeft geëxcuseerd is teleurstellend. Want hoewel de vergelijking met nazi-Duitsland niet gemakzuchtig kan worden gebruikt, is het zinvol die herinnering op te roepen wanneer de gevestigde orde er blijk van geeft het normaal te gaan vinden om hele groepen te discrimineren. De geschiedenis

heeft nu eenmaal geleerd dat er niet veel voor nodig is om selectief te brandmerken – de Roma is het nooit anders vergaan.

De angst om de zaken bij hun naam te noemen, kenmerkt zo langzamerhand de politiek in heel Europa. Dat staat haaks op het gebrek aan angst waarmee zeer specifieke zaken bij een heel kwalijke naam genoemd mogen worden. Niet alleen in Frankrijk, maar ook bij ons. We hoeven daarom geen verwachtingen meer te koesteren dat de een of de andere Eurocommissaris ook de waarheid gaat zeggen over de kwalijke politieke ontwikkelingen in Nederland, waar gevestigde en nieuwe partijen openlijk aan de haal gaan met de grondwet. Je wilt niet nog eens Europa over je heen.

Het maakt het zicht op werkelijke oplossingen voor de Roma er niet aannemelijker op. Hoe zit het bijvoorbeeld met de naleving van beloften aan de EU door Roemenië over een actieve bijdrage aan de verbetering van de positie van de vooral daar zwaar gediscrimineerde Roma?

Binnen het huidige politieke klimaat kan Frankrijk blijven uitwijzen wat het wil, maar het lost niets op. De meeste Roma keren gewoon weer terug, nog even berooid, maar een trauma rijker.

FLORIS-JAN VAN LUYN